

[Flygaard.]

tion imod denne koncentrationstendens i samfundet; det enkelte menneske føler simpelt hen, at man ikke længere bliver respekteret og registreret som et menneske, men blot som et nummer. Derfor tror jeg også, at det i høj grad er noget afgørende, når man taler om nærdemokrati, og når man taler om det nære samfund, at det ikke bare bliver et slagord uden indhold. Man må virkelig erkende, at hvis nærdemokrati i dette ords bedste forstand skal have mulighed for at komme til at fungere, så må vi også give de enkelte del i beslutningsprocessen, så kan det ikke være sådan, at man bare får noget forelagt til efterretning.

Om selve lovforslaget vil jeg gerne gøre et par principielle bemærkninger. Først skal jeg gøre nogle bemærkninger til lovforslagets § 1. Her anfører man, at det for det første er formålet at skabe gode arbejds- og boligmiljøer i eksisterende og fremtidige bysamfund, for det andet, at forurening af luft, vand og jord samt støjulemper må forebygges, og for det tredje, at befolkningen i videst muligt omfang må inddrages i planlægningsarbejdet. Disse tre synspunkter, som de er stillet op i lovforslagets § 1, kan vi fuldt ud tilslutte os.

I bemærkningerne til lovforslaget nævner man de fire hovedhensyn, der ligger til grund for lovforslaget. For det første har lovforslaget det sigte, at man gerne vil have en sammenfatning og en forenkling af den gældende lovgivning. Vi deler fuldt ud dette synspunkt. Vi deler også det andet synspunkt, som kommer til udtryk, nemlig at man skal følge med i udviklingen i den forstand, at man skal ikke alene acceptere, men gå ind for en modernisering af de gældende lovbestemmelser. For det tredje anføres det i bemærkningerne til lovforslaget, at loven sigter mod en decentralisering, og også dette synspunkt kan vi være enige i. For det fjerde er hovedsigtet med lovforslaget at skabe bedre muligheder end hidtil for offentlighedens medvirken i den kommunale planlægning. Også dette synspunkt kan vi give vor tilslutning.

Jeg vil gerne til et par paragraffer i lovforslaget knytte nogle bemærkninger, der kan have en vis principiel karakter.

Den første bemærkning, jeg gerne vil gøre, er til lovforslagets § 11, hvori der står:

„Indtil der foreligger en godkendt regionplan, der omfatter kommunen, finder bestemmelserne i §§ 2-10 kun anvendelse, såfremt kommunalbestyrelsen træffer beslutning herom.“

Jeg vil gerne knytte den bemærkning til denne paragraf, at nu skulle det jo helst ikke gå således, at man, indtil en sådan regionplan mått være forelagt og godkendt, på underordnet plan foretager dispositioner, der foregriber en sådan regionplanlægning, for så får vi meget nemt en udvikling, hvor man kommer til at køre frem og tilbage. Man får megen administration, og også ud fra et økonomisk synspunkt må det forekomme mindre hensigtsmæssigt. Vi kan blot mindes det, der skete i forbindelse med kommunalreformen og kommunesammenlægningen i 1970. Der var vel nogle af de mindre kommuner, der blev lagt sammen til større, som foretog dispositioner, der ud fra et samlet, lidt overordnet synspunkt ikke umiddelbart måtte forekomme hensigtsmæssige og heller ikke måtte forekomme samfundsøkonomisk forsvarlige.

Dernæst vil jeg gerne gøre nogle bemærkninger til lovforslagets § 31. Også vi er meget interesserede i denne paragraf, fordi den jo i høj grad drejer sig om spørgsmålet om ekspropriation. Vi ser meget gerne en lovgivning og en udvikling fremmet, hvorefter det bliver primærkommunerne, der erhverver jord i disse udviklingsområder, og at kommunerne forpligtes til udelukkende at udleje denne jord på jordrentevilkår, således at man får bremsset den jordspekulation, der er stærkest i udviklingsområderne.

For det tredje vil jeg gerne gøre en enkelt bemærkning i relation til sikring af mindretalssynspunkter. Når man går ind for decentralisering, så er det min opfattelse, at man i særlig grad må have opmærksomheden henvendt på, at et mindretalssynspunkt også blive tilgodeset. Det er min opfattelse, at jo mere overordnet en instans er, desto nemmere får man i almindelighed et mindretalssynspunkt tilgodeset. Jo nærmere man kommer, man kan sige den første instans, des mere kan mindretallet risikere at komme i klemme.

Med disse bemærkninger har jeg blot ønsket at give udtryk for nogle af de synspunkter, retsforbundet har gjort sig omkring det foreliggende lovforslag. Men vi